

Trả Lời Của Đảng Việt Tân Về Những Suy Diễn Không Trung Thực Quanh Cuộc Điều Trần Tại Thượng Viện Hoa Kỳ Ngày 12/3/2008

TRẦN TRUNG DŨNG . Việt Báo Thứ Hai, 5/12/2008, 12:02:00 AM

Kính thưa quý vị,

Vào ngày 3 tháng 5 vừa qua, trên tờ Việt Báo đã đăng tải một lá thư của Ủy Ban Tự Do Tôn Giáo Cho Việt Nam (tên tắt tiếng Anh là CRFV) của bà Ngô Thị Hiền (tức Helen Ngô) và ông Nguyễn Đình Thắng (cũng là người đứng đầu tổ chức Boat People SOS). Nội dung lá thư này nhằm phê phán hai người Việt đã được mời điều trần tại Thượng viện Quốc hội Hoa Kỳ trong ngày 12/3/08 gồm bà Janet Nguyễn, Giám Sát Viên quận Cam, và ông Đỗ Hoàng Điềm, Chủ tịch đảng Việt Tân.

Vì lá thư nói trên đã trình bày một số những điều không chính xác đồng thời đã đưa ra những nhận định nhằm gây ngộ nhận và phân hóa nghiêm trọng trong hàng ngũ đấu tranh cho dân chủ; do đó, chúng tôi là Trần Trung Dũng, xin được đại diện đảng Việt Tân lên tiếng trình bày sự thật để rộng đường dư luận. Nhân đây, chúng tôi xin thành thật cảm ơn Ban Biệt Tập của tờ Việt Báo đã tạo diễn đàn để chúng tôi có cơ hội trình bày sự thật.

Tổng thể về buổi điều trần

Trước hết, để có thể nhận định chính xác, mọi người cần phải nắm vững đầy đủ dữ kiện chung quanh cuộc điều trần ngày 12/3/08. Kể từ sau khi dự luật Nhân Quyền (HR 3096) được thông qua tại Hạ viện Quốc hội Hoa Kỳ, trong thời điểm từ tháng 10/07 đến cuối tháng 2/08, nhiều tổ chức người Việt quốc gia đã nỗ lực vận động để dự luật này được thông qua Thượng Viện. Riêng đảng Việt Tân, chúng tôi đã ra sức vận động bà Thượng Nghị Sĩ Barbara Boxer để có một cuộc điều trần về nhân quyền và cho dự luật này được thông qua Ủy Ban Á Châu Thái Bình Dương của Thượng Viện. Tuy nhiên, chúng ta đã gặp phải sự vận động ngược chiều của các nhóm thương buôn Hoa Kỳ đang làm ăn tại Việt Nam cùng với sự cản trở của chính một số Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ. Rốt cuộc thì văn phòng bà TNS Boxer đã mở rộng cuộc điều trần với chủ đề "Lượng định mối quan hệ giữa Hoa Kỳ và Việt Nam", thay vì chỉ chú trọng về vấn đề nhân quyền mà thôi. Dù vậy, đảng Việt Tân quan niệm đây vẫn là cơ hội để chúng ta vận động áp lực lên chế độ CSVN đồng thời trình bày về thực trạng nhân quyền tại Việt Nam. Có 6 người đã được mời điều trần gồm có:

- **Ông Christopher Hill** – Phó Ngoại Trưởng Hoa Kỳ đặc trách về Đông Á và Á Châu Thái Bình Dương. Ông này có quan điểm phải gia tăng quan hệ giữa hai quốc gia.
- **Bà Janet Nguyễn** – Giám Sát Viên quận Orange. Bà Janet Nguyễn nói lên kinh nghiệm đau thương của cá nhân bà và tình trạng nhân quyền bị chà đạp tại Việt Nam.
- **Bà Sophie Richardson** – Giám Đốc của Tổ Chức Quan Sát Về Nhân Quyền (Human Rights Watch). Bà Richardson nói rõ về các trường hợp vi phạm nhân quyền và yêu cầu Thượng Viện thông qua Dự Luật Nhân Quyền.
- **Bà Ann Mills Griffiths** – Giám Đốc của Liên Đoàn Quốc Gia của Các Gia Đình Tù Binh và Chiến Sĩ Mất Tích. Bà Mills-Griffiths nói về việc tìm kiếm các quân nhân Hoa Kỳ bị mất tích và yêu cầu chính phủ Hoa Kỳ tăng cường nỗ lực này.
- **Ông Đỗ Hoàng Điềm** - Chủ Tịch Đảng Việt Tân. Ông ĐH Điềm phân tích hiện trạng chính trị và xã hội tại Việt Nam và đề nghị Thượng Viện thông qua Dự Luật Nhân Quyền.
- **Ông Matthew P. Daley** – Chủ Tịch Hội Đồng Thương Mại Hoa Kỳ và ASEAN. Ông Daley chủ trương hợp tác và buôn bán với Hà Nội.

Tất cả các bài điều trần đều nằm trong hồ sơ của Quốc Hội mà những vị quan tâm đều có thể tra cứu. Riêng trong bài điều trần của ông Đỗ Hoàng Điềm, có ba đề nghị cụ thể đã được ông đưa ra đối với Ủy Ban Ngoại Giao Thượng Viện để tiến hành: **(1) Thông qua Dự Luật Nhân Quyền, (2) Lên tiếng về những đàn áp nhân quyền tại Việt Nam, và (3) Hỗ trợ phong trào dân chủ tại Việt Nam.**

Nhận định của ông Đỗ Hoàng Điềm về vấn đề nhân quyền như sau:

"Chưa bao giờ ước vọng thay đổi thật sự tại Việt Nam lại mạnh mẽ như bây giờ. Đổi lại, chế độ lại dùng những biện pháp khủng bố để bịt miệng những người chống đối, và vi phạm trầm trọng nhân quyền của không những các nhà đối kháng chính trị mà của cả những bloggers, nông dân, công nhân, sinh viên học sinh hay bất cứ ai dám đặt vấn đề về uy quyền của chế độ."

Ông Đỗ Hoàng Điềm đã nói lên quan điểm của người Việt quốc gia muốn có tự do dân chủ trên đất nước mình. Thêm vào đó, ông ĐH Điềm đã đưa ra các lý luận vững chắc để thuyết phục các TNS thông qua dự luật này. Trong buổi điều trần, ông ĐH Điềm là người duy nhất đã dành hết thời giờ của mình để trình bày về vấn đề nhân quyền, về thực trạng chính trị và xã hội tại Việt Nam, và đã nỗ lực thuyết phục Thượng viện Hoa Kỳ ủng hộ phong trào dân chủ tại Việt Nam.

Những điều trình bày sai lạc từ CRFV

Sau cuộc điều trần, đã có một vài người kể cả tổ chức CRFV đặt vấn đề là ông ĐH Điềm đã không đã động gì đến vấn đề nhân quyền trong cuộc điều trần. Điều này chúng tôi đã trình bày ở trên cho thấy là không đúng sự thực. Nhưng tệ hơn nữa, họ còn trích dẫn hoàn toàn thiếu trung thực về một phát biểu của ông ĐH Điềm nhằm gây ngộ nhận và phân hóa. Khi ông ĐH Điềm trả lời câu hỏi của TNS James Webb là ngay giờ phút này còn có sự phân biệt đối xử nào đối với những người đã từng phục vụ trong chính quyền VNCH hay không, họ đã trích dẫn câu trả lời một cách sai lạc như sau:

*"Tuy nhiên, ông Đỗ Hoàng Điềm trả lời ông Webb rằng việc **phân biệt đối xử xem như đã chấm dứt từ lâu**. Theo ông thì việc này đã không còn nữa từ đầu thập niên 1990."*

Trong khi đó nguyên văn lời phát biểu của ông Đỗ Hoàng Điềm trong buổi điều trần là:

*"Trong một thời gian dài sau khi chiến tranh chấm dứt, tình trạng đó [ngược đãi các cựu quân cán chính VNCH] đã xảy ra. Thật vậy, như bà Giám Sát Viên Janet Nguyễn đã nhắc tới trong phần điều trần của bà ta về sự kiện gia đình bà ta đã chịu khổ đau rất nhiều và rất lâu. Tuy nhiên, theo sự hiểu biết của tôi thì tới những năm cuối thập niên 80 qua đến những năm của thập niên 90, tình trạng này **có vẻ như phai nhạt dần**. thưa ông. Cho nên, ngay lúc này, tại điểm này, cá nhân tôi không được biết một trường hợp đặc thù nào. Thế thì, [nếu câu hỏi là] tình trạng này còn tiếp diễn không? **Tôi phải nói là tôi không dám chắc 100 phần 100, nhưng tôi có biết là nó đã kéo dài rất lâu và tôi đã từng nói chuyện với một số người đã phải khổ đau rất nhiều, như tôi đã nói đến tận cuối thập niên 80, và qua đến thập niên 90...**"*

Từ nhận định "có vẻ như phai nhạt dần" đã bị biến thành lời khẳng định là "đã chấm dứt từ lâu" để xuyên tạc quan điểm và lời nói của ông ĐH Điềm. Chúng tôi có thâu lại đầy đủ âm thanh và đoạn phim ghi lại nguyên văn phần điều trần lẫn hỏi đáp của ông ĐH Điềm. Chúng tôi sẵn sàng cung cấp cho bất cứ ai muốn tham khảo để quý vị có thể tự phán xét.

Đặc biệt trong lá thư của CRFV, họ còn chê bai cả hai điều trần viên người Việt và cho rằng đã không phản bác hay cải chính các lời tuyên bố sai lạc của Ông Hill thuộc Bộ Ngoại Giao và Ông Daley. Những người hiểu biết đều biết rõ rằng điều quý vị trong CRFV nói không chính xác vì hai lý do đơn giản:

1. **Thời giờ phát biểu giới hạn:** Vì mỗi người chỉ có 5 phút để trình bày, các thuyết trình viên phải tận dụng thời gian để nói lên quan điểm của mình và đưa ra các lập luận để thuyết phục các TNS ủng hộ quan điểm trên. Đa số không ai có đủ thời giờ để dùng phần phát biểu của mình mà tấn công lập luận của người khác.
2. **Không nhất thiết phải phản luận với các luận điệu không thuyết phục:** Một quy luật tranh luận mà ai đã từng lâm trận nhiều lần đều biết là mình không cần phải phản luận những luận điệu thiếu khả năng thuyết phục của đối thủ. Thay vào đó, người tranh luận không ngoan luôn dành thời giờ để nêu cao chính nghĩa và đẩy mạnh những đề nghị của mình.

Quý vị trong CRFV còn than rằng ông Đỗ Hoàng Điềm đã "lọt bẫy" khi trả lời TNS Webb "rằng có những trường hợp như Việt Nam thì phải áp dụng biện pháp chế tài." Một lần nữa, họ đã diễn dịch sai lạc với chủ ý chê bai ông Điềm không nắm vững những chi tiết của dự luật nhân quyền. Trong bản phúc trình chi tiết về buổi điều trần, khi TNS James Webb hỏi quan điểm của ông Điềm về biện pháp chế tài, ông Điềm trả lời rằng:

"... Trước nhất, theo quan điểm của tôi, biện pháp chế tài phải được áp dụng từng trường hợp một. Biện pháp chế tài toàn diện không hiệu lực trong vài trường hợp, nhưng trong các trường hợp khác lại có thể thành công. Thí dụ như Việt Nam. vào năm 1985, kinh tế Việt Nam đang trong tình trạng gần sụp đổ, đảng CSVN đang quỳ trên gối của họ, và họ đã bãi bỏ chính sách cũ (kinh tế tập trung) vào năm 1986. để áp dụng chính sách kinh tế mở cửa. Và chúng ta phải nhìn nhận rằng trong 20 năm vừa qua, dù kinh tế Việt Nam có tăng triển và đời sống (kinh tế) của người dân có tăng lên, nhưng trong cùng thời điểm này, đảng CSVN đã mua được thời gian để tập trung quyền lực của họ. ..."

Trong suốt câu trả lời trên, ông ĐH Điềm đã đưa ra quan điểm tổng quát của ông về việc sử dụng biện pháp chế tài. Ngoài ra, quan điểm của đảng Việt Tân là luôn luôn tìm mọi cách tạo áp lực tối đa lên chế độ CSVN, và biện pháp chế tài từ Hoa Kỳ cũng là một phương tiện để chúng ta cần nhắc tùy trường hợp. Đây là quan điểm chúng ta cần trình bày và thuyết phục các TNS Hoa Kỳ trong mối quan hệ giữa hai quốc gia bởi vì đây là chủ đề của cuộc điều trần, không nhất thiết chỉ nằm trong giới hạn của Dự Luật Nhân Quyền.

Quý vị trong CRFV đã không hiểu chủ đề của cuộc điều trần hay đây là sự diễn dịch sai có chủ ý của họ? Không những vậy, trong lá thư họ còn mập mờ hàm ý là đảng Việt Tân đã tạo ra những khó khăn cho công cuộc vận động Dự Luật Nhân Quyền.

Trong khi đó thì các đảng viên Việt Tân đã nỗ lực từ nhiều tháng qua để vận động có được cuộc điều trần ngày 12 tháng 3, lần vận động các TNS để họ thông qua Dự Luật Nhân Quyền cho Việt Nam. Việc làm của CRFV là một hành động xuyên tạc sự thật, đầy ác ý, tạo phân hóa trong hàng ngũ của chúng ta và thực chất là chỉ làm lợi cho CSVN mà thôi.

Kính thưa quý vị,

Nếu tổ chức CRFV chê bai hai thuyết trình viên người Việt trong buổi điều trần đã không làm công tác tốt thì tại sao họ không viết những bài phản luận để gửi lên Ủy Ban Á Châu Thái Bình Dương của Thượng Viện để minh định vấn đề? Đây mới là hành động thật sự xây dựng và bổ túc cho những người cùng chiến tuyến, thay vì chỉ trích và kêu gọi người khác hãy "từ chối lời mời (điều trần) để giới thiệu những người có khả năng hơn" như chính những quý vị trong CRFV chẳng hạn. Lời kêu gọi này có tích cách thủ lợi cá nhân, đạo đức giả và chủ quan quá mức.

Dự Luật Nhân Quyền Việt Nam là một nỗ lực chung rất kiên trì của tất cả chúng ta trong gần một thập niên qua, bao gồm hầu hết các cộng đồng người Việt tại Hoa Kỳ và vô số các hội đoàn. Trong những năm qua, chúng ta vẫn chưa thành công vì hai lý do chính: một là vì sự cản trở của một vài Thượng Nghị Sĩ đứng án ngữ tại những vị trí then chốt như John Kerry trong nhiều năm liền; và hai là sự vận động ngược lại của thành phần thương gia Hoa Kỳ đang muốn giao thương với chế độ CSVN. Với những khó khăn to lớn như thế, nếu việc chia rẽ, đánh phá và đâm sau lưng nhau không chấm dứt tại đây thì dù có 10-20 đảng phái quốc gia hay 100 cộng đồng tại các tiểu bang cũng không đủ để đối đầu với các thế lực muốn giao thương với Việt Nam.

Đó là điều đáng suy nghĩ cho tất cả những người còn muốn nhìn thấy một nước Việt Nam thực sự có tự do dân chủ.

Trong tinh thần đó, chúng tôi mong những lời giải thích trên đây sẽ làm sáng tỏ những xuyên tạc đầy ác ý và đổ kị từ các quý vị trong tổ chức CRFV, đã đặt tự ái và quyền lợi riêng tư của họ lên trên quyền lợi chung, xem việc vận động cho Dự Luật Nhân Quyền là sân chơi của riêng họ. Chúng tôi hân hoan đón chào mọi cơ hội hợp tác với tất cả các đoàn thể bạn để thực hiện các công tác vận động chính giới Hoa Kỳ trong toàn bộ nỗ lực chung để đem lại công lý, công bằng, và nhân phẩm cho dân tộc Việt Nam thân yêu của chúng ta.

Kính thư,
Trần Trung Dũng
Đại Diện Đảng Việt Tân tại Miền Nam California, Hoa Kỳ

<http://www.vietbao.com/?ppid=45&pid=115&nid=128073>